

41 keer hetzelfde unieke werk

THE PAINTER

MARIJN VAN KREIJ

Waar Andriessse Eyck, Leliegracht 47

Te zien t/m 12/10

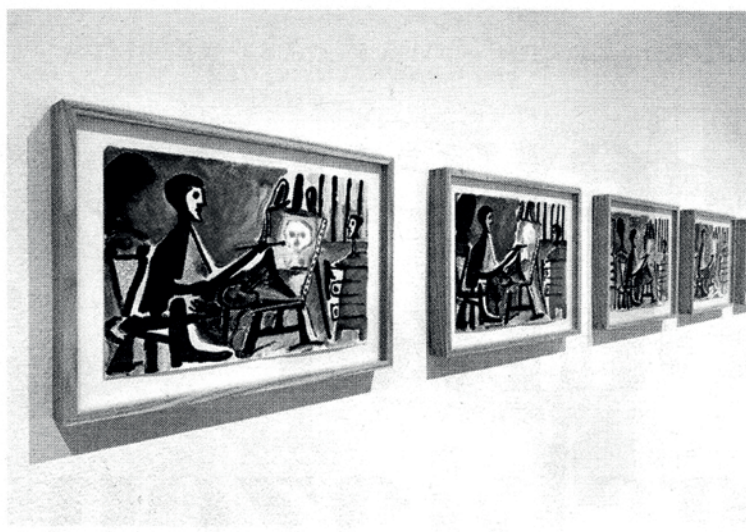
Het zijn 41 werken op papier en ze heten allemaal hetzelfde, *Untitled* (Picasso, *The Painter*, 1963). En ze zien er ook allemaal min of meer hetzelfde uit. Marijn van Kreij schilderde 41 keer dezelfde voorstelling na, gebaseerd op een werk van Picasso.

Op dat kunstwerk zit een kunstenaar voor zijn ezel. Hij maakt een schilderij van een buste die hij voor zich ziet. Het is alsof hij zichzelf vier keer heeft gerepresenteerd, als persoon, schilderij, beeldhouwwerk en als schaduw op de muur. Picasso maakte in deze periode vaker vergelijkbare onderwerpen. Door zichzelf in zijn atelier af te beelden, positioneerde hij zichzelf als kunstenaar.

Kartelranden

Het was een thema dat veel kunstenaars in het verleden had beziggehouden, van Rembrandt tot Velázquez, van Vermeer tot Courbet.

Het werk op papier van Picasso behoort niet tot zijn bekendste werken. De Kreij heeft geen moeite gedaan om het origineel zo dicht mogelijk te benaderen. In de 41 kopieën heeft hij zich allemaal vrijheden veroorloofd. Soms staat de schaduw achter het hoofd er niet op. De kleur van een kastje, de vorm van de stoel waar de schilder op zit, de schildersezel en de achtergrond, eigenlijk is alles elke keer compleet anders. Ook het papier waar het werk

→ Marijn van Kreij schilderde steeds dezelfde voorstelling na. FOTO MARIJN VAN KREIJ/ANDRIESSSE EYCK GALLERY

op gemaakt is, verschilt steeds. Er staan soms aantekeningen op het blad, die lichtjes doorschijnen. Andere werken zijn afkomstig uit een tekenblok. De kartelranden van de ringband zitten nog aan het papier.

Door de herhaling ontstaat in het hoofd van de toeschouwer een beeld van het origineel aan de hand van de kopieën van Van Kreij, die eerder kopieën maakte van Picasso's, of fragmenten daarvan. "We denken bij kunst toch nog aan een uniek object, iets wat onveranderlijk is en altijd zo moet blijven," schreef hij daarover. "Ik denk dat mijn werk die aanname

relatieveert, maar niet op een ironische of cynische manier." Dat is mooi gezegd, want gek genoeg ontstaat toch een unieke ervaring, al zit die niet zozeer in de werken zelf, als wel in het kijken naar die werken.

Om de ervaring relaxter te maken, heeft Van Kreij ook krukjes in de tentoonstelling gezet van bekende en minder bekende ontwerpers. Er is ook een aantal mobiles toegevoegd. Aan de gevel hangt een houten doosje waaruit touwtjes steken met allerlei gevonden materialen. Het idee is dat af en toe een zacht getingel door de ruimte hoorbaar is. Dat werkt niet helemaal naar behoren, maar het is evengoed een bijzondere tentoonstelling.

Kees Keijer